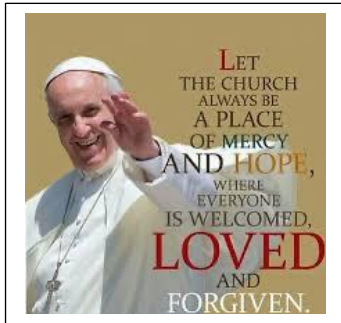

Прощення вимагає справедливості і заходів щоби злочин не повторювався

(продовження) Папа Франциск наголошує що бути ласкавому не значить толерувати пригноблення, і як християни ми зобов'язанні тому протистояти. *“Наш виклик любити кожну людину, без винятку; але водночас, любити гнобителя не значить дозволяти щоби далі пригноблював або дати щоби думав що можна прийняти те що робить.”* (241)

Подібно, прощення вимагає справедливості і заходів щоби злочин не повторювався. Християнська любов не уникає і не заперечує соціальний конфлікт але стоїть з пригнобленими і маргіналізованими. Ми стараємося прощати але не вимагаємо прощення. Суттєво, прощення не значить забувати про злочин чи біль.

Необхідно пам'ятати минулі жорстокості. Пам'ятати вшановує пам'ять жертв і творить соціальне сумління котре вимагає щоби не повторяти історію і оправдати не менш жорстокі розправи. *“Тому мені, я не тільки думаю про потребу пригадувати жорстокості, але й тих котрі посеред звірства і корупції зберегли свою гідність і в малих чи великих жестах рішають на солідарність, прощення і братерство. Нагадувати добро рівнож є здорово.”* (249)

Енциклік не написано задля пандеміку але воно є дуже на часі і для кожної людини. Можливо ми, українці в діаспорі, є жертви чи рідні жертв російського, польського чи німецького пригноблення. Можливо що ми переселенці чи біженці чи діти котрі свідомі жертв своїх батьків щоби нам було спокійно і щасливо . . . Фрателлі Тутті запрошує щоби ми себе попитали—не як якась побожна вправа—але як конечний соціальний і моральний обов'язок.

Чи я себе визначаю з тими котрі тепер в сучасних обставинах виголошують своє пригноблення? Чи я стою з корінним населенням котрі в свої маргіналізації навіть не мають доступ до питної води? Чи я стою з тими котрі задля кольору шкіри є відсторонені від системного правосуддя? Чи я стою з сучасними біженцями і переселенцями, з жінками, з щораз більше групами котрі переживають знецінення бо вони старі чи інакші чи мають вади?

З ким я себе ідентифікую? Чому? З ким я встановлю зв'язок в цей час коли світ перетворюється задля пандемік? Кому я довіряю? Чи єднаю моє добро зі спільним добром? Чи прислухаю до периферії? Хто є виключений? Яке нове нормальне створюю?

Ось деякі питання над якими мусимо застановитися коли приймаю рішення та формулю судження щодо будучого світу. Франциск пише: *“В цих сторінках застанови над всесвітнім братерством, я відчув особливе натхнення св. Франциска Ассизького, але водночас і не католицьких братів і сестер: Мартин Лутер Кінг, Десмонд Туту, Магатма Ганді і багатьох других.”* (286)

Будьмо певні що і ми йдемо слідом тих котрі натхнули нас жити в любові один одного та всьому світу: фрателлі тутті.

Прошу молитися за спокій душі раби Божої Данути Худзінської котра упокоїлася в суботу.

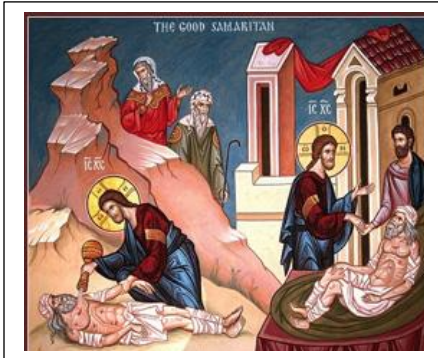
НИНІ: після Літургії панахида + Стефан Судук (40-ий день)

ЦЬОГО ТИЖНЯ: Отець диякон Ярослав і я, цього тижня учаємо в річних Епархіяльних Реколекціях. Прошу молитися за весь клир нашої Епархії щоби зійшов на нас Святий Дух та скріпив нас в служінню Божого Слова.

ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ: о. Диякон Ярослав Поліщук і Андрій Савчук (13-го). **Многая літа!**

ВАШІ ПОЖЕРТВИ: неділя, 1-го листопада: \$475. Церква в Україні: \$30.

Щиро дякуємо всім жертводавцям!

Forgiveness still requires justice and measures to prevent repeated wrongdoing

(continuing from last week) Francis emphasizes that being kind does not entail tolerating oppression, and, as Christians, we must take a stand against it. *“We are called to love everyone, without exception; at the same time, loving an oppressor does not mean allowing him to keep oppressing us, or letting him think that what he does is acceptable.”* (241)

Likewise, forgiveness still requires justice and measures to prevent repeated wrongdoing. Christian love does not run from or deny social conflict, but stands with the oppressed and the marginalized. We strive to forgive, but never to demand forgiveness. Significantly, forgiveness does not mean forgetting the wrongdoing or the hurt.

It is imperative to remember past atrocities in order to move forward. Remembering honours victims and creates a social conscience that must try to avoid repetitions of history and justifications for equally violent reprisals. *“For this reason, I think not only of the need to remember the atrocities, but also all those who, amid such great inhumanity and corruption, retained their dignity and, with gestures small or large, chose the part of solidarity, forgiveness and fraternity. To remember goodness is also a healthy thing.”* (249)

Pope Francis did not write this encyclical because of the pandemic, but it is especially relevant for this time and for every human being. We, Ukrainians in the diaspora, might be victims or family of victims of Russian, Polish, and German oppression. We might be migrants or refugees or children knowing our parents’ sacrifice so that we could have comfort and wealth. . . Fratelli Tutti asks us to question ourselves—not as a pious exercise—but as a pressing social and moral obligation. Do I identify with those who are voicing their oppression here and now? Do I stand with indigenous populations so marginalized that communities lack safe drinking water? Do I stand with those whose skin colour separates them from systemic justice? Do I stand with today’s refugees and migrants, with women, with the ever increasing groups who find themselves devalued in society for being old, different, or disabled?

With whom do I identify? Why? With whom do I connect as the world recreates to a pandemic normalcy? Whom do I believe? Is my good the collective good? Am I listening to the periphery? Who is left out? What is the new normal that I am creating?

These are among the questions we must ask ourselves again and again, as we make decisions and form judgements that shape the world.

Francis writes: *“In these pages of reflection on universal fraternity, I felt inspired particularly by Saint Francis of Assisi, but also by others of our brothers and sisters who are not Catholics: Martin Luther King, Desmond Tutu, Mahatma Gandhi and many more.”* (286)

Let’s be sure that we too are guided by those whose example inspires us to live in love for each other and all creation: *fratelli tutti*.

Please remember in your prayers the departed +Danuta Chudzinska who passed in the Lord’s embrace on Saturday.

TODAY: Panakhyda after Divine Liturgy for +Stefan Suduk (40th day)

This week in our parish: This week Deacon Jerry and I will be participating in the annual Clergy Retreat. Please pray for all the clergy of our Eparchy, that we all may be renewed in the Holy Spirit and strengthened in our service of God’s Word.

Birthday greetings to: Dn. Jerry Polischuk and Andriy Savchuk (13th) **MNOHAYA LITA!**

YOUR DONATIONS: Sunday, Nov. 1 Regular: \$475. Church in Ukraine: \$30.

Thank you to all our donors for your generosity!